

LIBRIŇ ČETVAARTI

PUKA BIN DA NE REČIIN

*Um̄iti l̄iipo pripoviidaati veli je Boožji dār.
Ma jā, kakor morete ovde viiti,
s n̄jiin ne obilyjin.
Ali, jopet, reed je da un̄i posliṅ nās
doznaaju ne s̄āmo ki su,
nego, još višje, i kakovi su biili
un̄i n̄aasi pria nās.*

NĀSLOVI VA LIBRIČU ČETVAARTOMU¹.

Dvii priiče

Nāš jarušič 7

Od istee maatere 9

XXX

AAA 15/17

¹**Pojašnjenje o pravopisanju:** Glasi zapisani slovima “ā” i “ō” su samoglasnici - redom tzv. zatvoreno (muklo) “a” i zatvoreno (muklo) “o”. *Nisu dvoglasnici!* (I “ā” i “ō” su, po sebi, malo duži od “a” i “o” redom.) Glas zapisan slovom “č” zamjenjuje standardno “ć”. (U čakavščini je znatno “mekši” nego u štokavštini.) Dvostruko napisan samoglasnik je dug. Podcrtano slovo (samoglasnik) označuje glavni (jedincati težinski) naglasak u višeslogovnoj rieči. Suglasnik s točkom izpod sebe jedva se čuje ili se, često, ne izgovara.

DVII PRIIČE
(krátka i šaljiva ter maalo dužja i ozbiljna)

*Pripoviidaat',
vec/san reka,
mi ne gree.
Bo, tukô bin,
a ne morin
reçt sve.*

²NÁŠ JARUŠIČ

(Istimita priiča o jarušiču kakovoga nii biilo niti će ga više biti)

Kađ se je toov j̄anjčič/bii zkotii, maati-ovca ga je, jaadnoga, bandunaala, p̄a ga je n̄aš ot̄ac vazee i doma donesa ter ga na čuču odhr̄anii. Tako se je uun, onako kaaržljav i žgoljav, istešo liipo rekuperō i čvaarsto naanoge stō. Ot̄ac ga je maalo doma daržō, maalo k ovčan peljō, da s njimi gree, p̄a da beštija očuti k̄a je njeezina varsta. Ali se m̄alomu j̄anjčiču nii d̄alo dugo s ovcaami biti niti s ost̄alimi j̄anjčicimi skakučaati. Uun bi se svaaki put tee jigree baarzo štufo, p̄a bi se fermō i naazad okreenuu ter se vapuutii k naašoj kuči. Dooša bi do vr̄aat i čeka očemo li mu jih otvoriti da more nuutra leči. A kađ bi čuu oli vidi da gree ot̄ac, odmah bi se skočii i k njemu poteka ter stō uz njega kakoli pasiči. Sviit je to gljeda i čudi se: Ma, kakoov je toov j̄anjčič i ča će od njega biti!?

J̄a ču van poviiiti s̄amo trii (maalo doslikane) od njega štoorije, a vii potlen rec'te ča van se činii - kakoov je toov Boožji stvor bii.

Kančoolica paarva.

Več je bii maalo nareesa i rožčiči mu probili - pr̄avi jaanjac. Ot̄ac je u Dub̄aškemu plii taarsje, a ovce su zv̄anka, saz'jaapar Kljuna, p̄asle - s̄ame i prooste, brez speenj, i n̄aš j̄anjčič (kii je vaasda proost bii) s njimi. Kađ je svaršii posōl, pognō jih je priko P̄andjerovice i Slaatin do Žaliča, a unda une s̄ame znaaju kađ jin je doba za do vosika doojti.

Gajeta je biila za muličun u Slaatinah. Odveezō ju je, ukarcō se, povuuka skaalu i diga sidro. Unda je šō opuutiti motor i, s̄amo ča nii manicu zavartii, pogljeda je priko karmee. Kad, vee čuda Boožjega! Plaava njigoov jaanjac ko pasiči - s kraaja prama gajeti. Ča ćeš saad!?! I nii biilo druge nego ga grampaati i na gajetu inbarkaati, jer se nikako nii dō na kr̄aj tornaati. A unda se je na gajeti s̄amo p̄ar puuti stresa da mu moore z vune zleti, počeka je da ot̄ac opuuti motor, p̄a mu se je prikuštō na karmici ko da se niš nii dogodilo.

I, takor se je liipo ko gospodiiin doveza va gajeti do riive u selu, a unda s naašin očun - nogu uz nogu - doma. Čeljad gljeda i ne more sebi doojti.

Kančoolica druga.

Saad je več bii jarušič/s lipimi, ne velimi rozimi. Biilo je doba kađ se ovce tiraju (čepivaju), p̄a je i njega too st̄anje biilo maalo obuzeelo. A jaruusi se taad mejuuse baš i ne podnosu. Čōsto se zalečivajuu jedōn na drugoga i j̄ako s gl̄avaami i rozimi truupaju, da se pok̄aže kii je

jačji. I takor se je jedôn veli jaruuh bii zaletii kuntra njemu. A kađ su doteekli bliizu jedôn drugoga, náš ti jarušič nãglo kljãkne na priidnje noge i potuuli glãvu, a junačina poleti priko njega. I baš va toomu čaasu náš mãli tarzne s glãvoon na gori i pogodi veloga u tarbuh takor da se je 'voov nikolikor puuti pritumbalô po skaljivoj ledini. Unda se je diga i otreesajuč pobiga ča. Poslin tooga se nijedan jaruuh nii usuudji truupaati s naašin jarušičun.

Ma di je i od kooga takovu furbariju moga naučiti?!

Kančoolica treta.

Jã san tiih godišč več bii šô u Grãd na skule. Vezu (vapor, pã liipi i komodni novi motorni brood) smo imaali svaaki dãn, osin u nedilju, ali zãrôon - na četire oli peet uuri zjuutra, a kolo dviih popoodne - naazad. I takor se jednooga juutra otãc raano zstô za poojti u Grãd. Biiilo je ziimsko doba i do svanuuča još pãr uur. Paričô se je, učinii biljet i desetãk menuuti prija parteence se ukarcô. Pãr menuuti poslin imô je čã čuti i viiti. Loštro mo mu je poviidô da je 'vako biiilo:

Uun da je pasô kruz kanižele, prigljeda ukarcãnu robu, vizitô cijime i pajeti i dooša do vrãat i skaale za na brood. Kađ unde, nasriđ skaale, jedva s broda maalo osviiitljena, stojii na sve četire rogaata spodoba - fišo va njega gljeda, mučii i ne miče se.

“Misi san da čê mi saardce kolpaati oli ču, nãjmaanje, ofamaati.” - priznô je loštro mo. Kađ je zeeru sebi dooša, okurãžii se je i, takobože strogo, zapiitô:

“Spodobô rogaata, pokãži biljet! Di ti je biljet? Paarvo kuupi biljet pã se unda doojdi na brood ukarcaati!”

A náš jarušič, jer to je uun bii, sãmo ga je miiilo pogljeda i dva puuta zãzva: “Bee - beee! Bee- beee!”

Sriča da ga je náš otãc odmah čuu i pripoznô. Za čaas je zletii z goornjega saluuna: “Ne boojte se! Ne straaš'te se! To je náš pitomi jarušič, ča vaasda i svukuder za'vnoo gree.”

Pã ga je sa skaale doma popeljô i poslin se sãm na brood tornô. .

Jerbo, ča ne, biiilo bi maalo prikoviše da se paržeenca od čovika (kakova je bii náš otãc) prošeečê s jarušičun va Grãdu po Kalelãrgi pã unda sede u *Kurnaata*, zvãnka na riivi, i urdinã obed za dvojicu, točnije: dvii obilaate pijatõnce - jednu za vegetari-**jãn(j)ca!**

3OD ISTEE MAATERE

(Istinita pripovist, koju bi tukaalo uprizoriti - po njooj žiivi slikokaz načiniti)

Va mālomu selu na velomu školju rodila maater dvě siina (i trii hčere - ke za ovu pripovist nii'su toliko važne). Jednako jih odgōjaala, jednako učila: *Boga se bojaati - ljuudi poštiivaati, nikon ne odmocf - slaabomu pomočf, svooj kruh priskarbīti - doma se vrātiti!*

Kađ mu je vriime doošlo, stariji braat se je oženii, rodii mu se je siin, a uun (ko i mnozi iini) za posluun šō va Merike. Dobro se je snāša, baarzo jazik naučii, vriidno i neumoorno rādii, liipi šooldi činii i doma slō.

A unda je va oviih kraajih na velo zaraatilo, a glāva od fameje, otāc, je umar. Kađ je mlaadji braat prispīi za voojsku, pri kraaju tooga raata, diiglo ga je, pā je murō na froontu poojti. Žiiv se je i zdrāv tornō - Bogu fāla! Jediino se je užō potuūžiti da na jedno uho slabije čuje, jerbo da se je bii nāša maašo bliizu kađ je kanuun opālīi.

Ni dvě godiisčā posliņ tooga, a deset godišč od kaad je stariji braat bii šō va Merike, eto njega z Merik doma, na maalo više od dvě godiisčā, pā je fameja jopet za krātko vriime biila zaajedno. Taad se je starijemu braatu rodii drugi siin, pā i tretji (kii je baarzo po rodjeenju umar), a unn se je potlen tooga va Merike na posōl tornō i doma šooldi slō.

U to se je doba i mlaadji braat bii oženii, i trii hčere reedun dobi. Poča je i nič zarađivaati navigaajučf. I nii dugo proošlo, a njigoov brood se je nāša va merikānskomu poortu, ali murnāri nii'su smili s broda na krāj. Biilo je to peet godišč/poklen se je stariji braat bii tornō va Merike. Mlaadji braat je večf bii nakānii, a taad je odluučii, da čē ostaati va Merikah - pā ča bude da bude. Čeka je noocf i kađ se je dobro skuurilo, skočii je s broda u moore i doplaava do kraaja. Ča je potlen, kruz više od šeest miseeci, s njiin biilo, niko odstran njega (a uun o toomu nii htii govoriti) ne znā točno. Njigovi doma, a i stariji braat, večf su mislili da je nider nastrādō i da ga nikad više nee čē viiti. Dofiin su unī doma za nājti ga, 'ko je žiiv, i za pokooj duuše mu, ako je poginu, dāli rečf misu.

A unda, jednooga dāna, eto merikānske pulicije starijemu braatu kuc-kuc na vrāta i govōru mu da se niki mlaadji strānāac pozīiva na njega i tvardii da mu je uun braat. A ča je biilo: Mlaadjega braata je, nider daleko od grāda kade je bii s broda 'nako pobiga, pulicija slučajno čapaala - kakor strānca brez valjānih dokumeentov, jaadnoga i nevooljnoga, ter ga klāla na popis oniih koji se imaaaju z Merik izagnaati

- 'naamo zdookle su doošli. A uun jin je taad reka da se je zgubii i da va Merikah imã braata - tooga i tooga, i di saad braat žiivii.

Kađ je stariji braat sve to od pulicije čuu, i potvardij da toov čovik jee njigoov mlaadji braat, piitõ jih je more li ikakor njigoov braat va Merikah ostaati. More, odgovorili su mu, ma za to uun (kakor merikanski daržavljani) triba daati za braata pismeno jamstvo i platiti jamčevinu (veli šooldi!), a unda zaiskaati rãdnu dopustnicu ("zelenu kãrtu") da bi smii posõl dobiti. I sve je to stariji braat ućinii za mlaadjega, ter ga je k sebi dopeljõ, pã je mlaadji braat ostõ s njiin va Merikah.

A sãmo maalo prija tooga, stariji braat je bii čvarsto nakãnii za svoju fameju novu kuču ugraditi. Bo, biilo jih je puno, uun je liipi šooldi činii, a stariji siin je ućii za maranguuna, pã bi moga svas posõl (nãjskuplji!) s driivun sãm ućiniti - jedino mu triba gruubu darvenu grãđu i lenjam nabaaviti. Zãto je stariji braat još više rãdij i sparenjõ.

Ali kakor nevolja ne dohodi sãma, mlaadji braat se je bii odmah (ćiin mu je stariji braat sreedji dokumeenti) na stuumku teežko razbolii. Murõ je va špitãl poojti i operacijuun ućiniti. Uzpili su ga, Bogu fãla!, škapulaati, pã je i prizdraavi, ma nikad više nii smii, a nii ni moga, niš teežko rãditi. A, dakakor, svas trošak za špitãl, likãri i medicinu platii mu je stariji braat - kii je vazee još jedõn posõl (od kooga je, s vrimenun, jãko ruvinõ brunkiite). Mlaadji braat se je doma oporãvljõ i kuha za njiih dvojicu. I taad se je dogodilo nič ča č se pokãzaati, kakor čemo posliñ viiti, sudbiinskin za dogõdjanje u dalekooj buduuchooosti.

Nova kuča se u selu počala graditi, stariji braat je rãdij priko svaake mire, a mlaadji braat, kii se je oporãvljõ, redovito je hodij na poõštu i fameji šooldi slõ. I, za niti dvã godiišća, kuča se je ugradila - vela prizeemnica s peet kaamar i, taad mudeernõ, kuhinjon, i s visokin krovuun. Tooga je godiišća biila nãjžešća ziima u sviih sto godišć - ceeli njihooov školj je dugo pod sniiguun bii. Taad je stariji braat po drugi put ('vooga puta - posliñ maalo više od sedan godišć) doma dooša - da za krãtko vriime jopet bude uz ženu, dičcu i fameju - stãru maater i sestre, i da vidi novu kuču. Kađ je kuču vidi - 'nako velu i liipu, ali baasu, i dobro ju prigljeda, odluućii je na pod ju diignuti. Baarzo se je jopet tornõ va Merike, još je jačje zaape i više sparenjõ. I, kakor je bii odluućii, takor se je kuča odmah počala na pod dizati.

A mlaadji braat, kađ se je maalo bolje rekuperõ, nãša je posõl va kuhinji u nikomu hotelu (o toomu je čõsto govori!). Ma, i daalje je uun fameji priko poõšte slõ braatovi šooldi - za grãdnju i živiljeenje. Za nepuna trii godiišća, eto i kuče na pod - nãjveća i nãjlipja u celomu selu - s mudeernõ kuhinjon i jedanaajest kaamar, i s visokin šufitun

za, moguučē, još jedōn veli stōn. K toomu, s velon gusteernon pod širokin dvoorun, kundotun zvānka i dvā vaartla uz njuu. Pri kraaju od vrimenā tee vele grādnjee, mlaadji braat je bii poča nič bolju plāču priimaati pā je starijemu braatu pridodō maalo šooldov za kuču, takor da bi bar smii fameji rečī da je i uun zeeru pomoga. Stariji braat je to više puti spomeenuu - poklen je va peensiju šō i doma se tornō. A i to da mu je obečō (zāto ča je dō kolikor je taad moga) jednuu kaamaru sāmo za njega ostaaviti.

Stariji siin starijega braata se je bii ozeenii dok se je kuča na pod dizala. I broojnā dičca su se počala rādjaati. A, umarle su mu naana i, od opakee bolesti, maati - žena starijega braata. Godiščē poslin, i mlaadjemu braatu je žena umarla - Boog jih, sviih, pomiluj! Da bude još težje, učinii je i drugi veli raat. Va stāromu kraaju stānje je biilo strahotno i teežko, a ni pār godišč po raatu nii, za velu večinu, puno bolje biilo. Braača su za sve to vriime va Merikah rādila (zaajedno su žiivili va svojooj kuči u nājvečemu grādu) i paketi doma slaala - kakor i kolikor je koji moga.

Dvā godišča poklen je drugi raat svaršii, mlaadji braat je odlučii doma za'sve doojti. Va Merikah je bii učinii jedva dvaajset godišč, a nikolikor maanje od toliko je taamo rādii. Dobi je skroomnu peensiju i tornō se va stāri krāj. Novu kuču nikad prija nii bii vidi i jāko mu se je dopaala. Vazee je zā'se jednu kaamaru na podu (po obečanju od starijega braata), sve je svoje stvāri vā'nju klō, va njooj je i spō i pod kljuučuu ju daržō. Nīko iini, osin njigovih hčeer, nii smii va njuu uliizti. A unda su se i njigove hčere počale udāvaati i poudaale se, baarzo, jednā za drugon - sve trii. I takor je uun ostō "sām va svojooj kaamari". Ali se je, istešo, gospodārii - kakoli nājstarija mužkā glāva u kuči. Ma nii hotii niš rāditi - jer da ne more, niti smii. (Na selu je vaavik posla pā nii baš liipo viiti čovika, još va snāzi, da škivā rabotu!) A kađ bi z Merik dooša paket od starijega braata, uun bi ga pridiga, va svoju kaamaru ponesa, otvorii ga i pritresa. Potlen bi ga otvorenoga va kuhinju na stool donesa. Ča bi z njega bii znee i nā'stran klō, nīkomu ne bi reka. A nīko ga od fameje ni nii hotii o toomu piitaati.

Peet godišč poslin njega, a nakon četardeseet i dvā godišča od kađ je parvi put z'doma šō, i stariji braat se je za'sve doma, va stāri krāj, tornō. Dobi je velu peensiju, a i njigoov stariji siin je nāša posōl u selu (privatna marangunija nii moogla obstaati!), pā je ceela broojna fameja moogla brez siromāščne žiiviti i pomaalo prosperaati. Njigoov mlaadji siin je šō rāditi i žiiviti va grād, i unde se je ozenii, a otāc mu je vele pripomoga da kuupi particelu i ugrādi kuču za svoju mlādu

fameju. Tako je njigoov stariji siin (maranguun i ribar) s broojnon famejon ostô na selu žiiviti s oțcuņ, bārboņ i tetaami.

Nakon nikoga vrimenta, mlaadji braat je šô žiiviti s hōerooņ i zetun u grādu. Povrimeno bi dohodji va selo, a i uni s njiin (pogotovo leti). “Njigova kaamara” ga je uvik čekala - niko vā'nju nii zalaazi (ni stariji braat), a ostāli bi se, 'ko je tribalo, taad maalo stiisli. I takor je proošlo deseetāk godišč. A unda je, jednooga ziimskoga dāna, neputa z grāda (hč mlaadjega braata) poozvala svoju tetu (jedjnu kā je još biila žiiva) da doojde maalo k njimi va grād. stāroj teti se baš i nii dālo poojti - ceeli život se nii z sela mākla, pā ju je stariji braat nagovārô da neka gree i zeeru se odmaakne od sela, da vidi kakor se va grādu žiivji i da bude maalo s mlaadjin braatun. I tako je una šla na mīsec-dvā k njimi u grād.

Kađ se je doma tornaala, svi su po njooj odmah oțuutili-nasluutili da se je va grādu nič privāžno muraalo dogoditi. Z početka nii htīla niš reč. A unda je, nakon pār dāan, sva va suzah, otvorila duušu. A ča je biilo: Mlaadji braat je nakānii, pā po sestri poručuje starijemu braatu, da bi uun hotii sve stōnje i imānje s njiin podeliti - ter se od svojee fameje odeliti. I to: sve kučē i kučice po polak, a zemlju - dvii tretiine njemu, a jedna tretiina starijemu braatu. Jerbo da sestra imā prāvo sāmo ma zemlju, a buduuč da nii'ma potoomstva i da čē una odsele s njimi va grādu žiiviti, nājbolje je da se unāprid odrečee svooga deela u njihovu koriist.

Na te su riiči svi okol' stola pār menuuti zamukli - nii'su moogli sebi doojti. Saad jin se je razsvanulo zač su tetu biili zvāli u grād s njimi stāti. A unda je stariji siin starijega braata reka da kađ več njigoov bārba očē deliitvu neka mu bude - po zākonu. Sāmo - na trii deeli (jednaki) smii se deliti zaajedniška stariina - kuu su nasleedili (pā kii očē koomu čā ostaaviti - na njemu je), a ono ča su uni steekli - znā se kii je i koliko platii, kuupii oli ućinii, pā se unda znā i ča je i koliko je česa čigovo. Stariji braat nii reka nii riiči - mučô je i pridā'se va prāzno gljeda - a unda se je zstô i pomaalo, pognuutee glāvee, šô na postilju.

Ali mlaadji braat je bii tvaardo zaape da se nova kuča imā mej'njimi, braačōņ, podeliti i prigraditi (svaakomu svoje), pā je tuuzii starijega braata ča mu ne puušča njigovo. I takor su dospili na suud. Na suudu je svaak' svoje reka: Mlaadji braat:

- da je zaajedno sa starijin braatun dugo žiivji i rādji va Merikah;
- da su slaali paketi za fameju i šoldi da se ugrādi nova kuča;
- da se ne more baš točno znaati kii je ča i koliko poslô;
- da je tā kuča sāmo njigova i braatova - i drugo ničigova - jer da su uni (od fameje doma) ki su ju gradili - u njooj i stanovaali;

A stariji braat:

- da su uni, braača, dugo zaaajedno va Merikah žiivili, ma da nii'su jednako rādili;
- da je uun va Merike dooša i poča rāditi, i dobro zarađiivaati, sedavnaajest godišč/prija braata;
- da se je mlaadji braat, čiin je taamo k njemu dooša, bii teežko razbolii, da je skuupi operacijuun učinii i da se je od tooga potlen u njega pomaalo oporāvljō, kuha za njiih i na pooštu hodii, a uun sām da je dvā posla rādii - jedōn redoviti i drugi nikolikor uur krač, ali vele teežki (po noč va jaceeri);
- da su bolest i operacijuun biili rāzlog zāč mlaadji braat nii moga (niti je smii!) čā teežje rabotati, pa da se je zaposlii (i to mu je biilo jediino zapošljeenje!) va hoteelskoj kuhinji, ča je bii mižeerno plāčeni posōl;
- da je mlaadji braat tekar bii poča rāditi kađ se je nova kuča počala graditi, i da nii dō (a nii ni imō) ni ceenta za novu prizeemnicu;
- da mu je nikolikor godišč/potlen, pri kraaju ceele grādnjee, mlaadji braat dō zeericu šooldov (za nič baarzo dovaršiti), a uun da mu je obečō jednuu kaamaru (sāmo za njega) kađ bude va peensiji - ota ga kaamara i saad čeka;
- da bi na kuču triba (osin njega) imaati prāvo njigoov stariji siin jerbo da je uun na kuč učinii i postaavi sve ča je od driiva (kroov, podi, štuketi, skaale, vrāta, duuple funeestre, škuure i škurete, ōrmaruuni, kredijince, škabeliini, postilje, stoli, katriide, bānci i ča još sve ne) - a too je unda bii, a i saad je, nājskuplji posōl.;

Kađ je uun svaršii sve to nabrōjaati, činilo se je da suudcu nee čē biti teežko prisuuditi. A unda se je mlaadji braat diga i zamaaha s nikin snopičun od stāre kartušine, govoreeč:

“A ča je ovoo!” - ter ga sviin pokāzō.

Biile su too poštānske uplatnice - potvarde o z Merik poslānih šooldih za vriime dok se je kuča gradila. I na svaakoj od njiih je piisaalo -

- ime mlaadjega braata!

Takoov “materijālni dookaz” suud nii moga zanemāriti. Zālud je stariji braat tvardii da su sve to biili njigovi šooldi, ča jih je mlaadji braat bii sāmo inpoštiivō, ter da se sve ča je reka more va Merikah piitaati i potvarditi. Ali, “too se suuda ne tiiče - too nii njigoov posōl”. I prisuudii je: svaakomu braatu polovica od kučē.

Tooga su dāna za starijega braata umarle istina i prāvda. Ali, ča mu je nājteže paalo: umar je taad i njigoov mlaadji braat, kojeemu je, va nevoljah, toliko skaarbne ljubaavi bii pruži.

Povuuka se je vā'se, nestaala je njigova šaljivost, više za niš nii haaja, pustii je da vriime uz njega pasiiva i čeka svooj krāj. U podeeljenoj kuč

je uun murõ od kaamare učiniti kuhinju i hoodnik, nova vr̄ata probiti i drugi diimljak ugraditi, a ostõ je i brez dvoora i večega vaartla. Ma nikad se nikomu nii požaali niti je spomiinjõ mlaadjega braata.

Sestra je ostaala na selu s njiin žiiviti, a svooj deel od stariinee je ostaavila njigovomu starijemu siinu i najstarijemu vnuku.

Kad je posliñ nikolikor godišč/ stariji braat bii na smaartnoj postilji, ma zdraave paameti, doošla mu je sestra reč da jin je mlaadjji braat poruučji da bi želji k njemu doojti i s njiin se pomiiriti, uun ju je sãmo žaalostno pogljeda i na drugu strãn se okreenuu. Njemu je braat umar prija njega, a s martviin se više pomiiriti ne moreš - sãmo, moguče, prošćenje. Pãr dããn posliñ tooga je umar. Boog ga pomiluj!

A mlaadjji braat je požiivii dugo i, dokle je moga, dohodii je leti va "svoju polovicu" od kuče. Umar je va svoomu stootomu godiisču. I njega Boog pomiluj!

Ča je i kako je saad s braačõn gori - prisuđuje Suudãc kojeemu se niš ne more zatãjiti.

Na kraaju, murãn reč da san dugo, pridugo, mučõ i tarpji slušajuuč svakakove lãži i zmišljotine o tooj dvojici braače i "njihovoj" kuč. Više nii'sõn moga zdaržaati - bii bin puka da van sve 'vo nii'sõn zpripovidi. A tii, štioče drãgi, 'ko ti je teežko võ'vo poverovati, razpiitaj se i propiitaj (ovde i va Merikah) jee li ovoo ča san napiisõ istina oli nii!

XXX

AAA